

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 22, 2016

Nummer 22, 2016

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2016:3970](#) 14-10-2016

GS Overijssel/omgevingsvergunning

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:3183](#) 30-11-2016

GS Limburg/ontgrondingenvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:3197](#) 30-11-2016

Oisterwijk/bestemmingsplan 'Buitengebied, correctieve herziening'

[Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:3047](#)
16-11-2016

Uptown Advertising/nadeelcompensatie

[Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:3054](#)
16-11-2016

Boxmeer/omgevingsvergunning uitbreiding woning

RECHTSPRAAK

Oisterwijk/bestemmingsplan ‘Buitengebied, correctieve herziening’

Ammoniakdepositie. Emissie-standstill. Emissie-arme staltechnieken. Afwijkingsbevoegdheid en passende beoordeling. Registratiesysteem.

De Afdeling is van oordeel dat de omstandigheid dat reeds sprake is van een overbelaste situatie als gevolg van de huidige stikstofdepositie, niet betekent dat het plan op zichzelf moet bijdragen aan een afname van de stikstofdepositie op de omliggende Natura 2000-gebieden.

Niet in geschil is dat door het gebruik van andere stalsystemen de ammoniakemissie vanuit de stallen kan afnemen en het plan de mogelijkheid biedt andere stallen te bouwen waardoor het houden van meer dieren mogelijk wordt. De raad heeft geen onderzoek gedaan naar de effecten van meer dieren buiten de stal. Gelet daarop acht de Afdeling niet uitgesloten dat het plan zal leiden tot een toename van de stikstofdepositie ten gevolge van het houden van dieren buiten de stallen.

In de planregels is bepaald dat het bevoegd gezag bij de beoordeling van een omgevingsvergunning voor bouwen moet beoordelen of een mogelijke toename van ammoniakemissie afbreuk doet aan bestaande natuurwaarden. Een dergelijke regeling ontslaat, anders dan de raad kennelijk veronderstelt, de raad niet van de verplichting om voorafgaand aan de vaststelling van het plan te beoordelen of het gebruik van genoemde afwijkingsbevoegdheid de natuurlijke kenmerken van Natura 2000-gebieden kan aantasten.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 30-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:3197

Zaaknummer: 201505698/1/R2

Wetsartikelen: 19j NB-wet 1998 en 6 lid 3 Habitatrichtlijn

RECHTSPRAAK

Boxmeer/omgevingsvergunning uitbreiding woning

Finale geschilbeslechting. Criteria zelfvoorzienend weigeren van bouwvergunning.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen is het zelfvoorzienend weigeren van een bouwvergunning alleen mogelijk als vaststaat dat geen van de vrijstellingen kan worden verleend, ofwel omdat niet aan de toepassingsvoorwaarden voor het verlenen van vrijstelling is voldaan ofwel omdat het niet aanwezig zijn van de bereidheid van het bestuursorgaan vrijstelling te verlenen evident niet onredelijk is. De Afdeling ziet geen aanleiding deze jurisprudentiële lijn onder de Wabo niet voort te zetten.

Instantie: Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Datum uitspraak: 16-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:3054

Zaaknummer: 201600953/1/A1

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 onderdeel c Wabo, 2.12 lid 1 aanhef en onderdeel a onder 2° Wabo en 8:72 lid 3 aanhef en onderdeel b Awb

RECHTSPRAAK

GS Overijssel/omgevingsvergunning

Omgevingsvergunning van rechtswege. Bezwaar gedeputeerde staten. Aan een bestuursorgaan toevertrouwd belang.

De rechtbank is van oordeel dat in het onderhavige geval in de Omgevingsverordening weliswaar instructies zijn gegeven aan gemeenteraden, die bij de vaststelling van bestemmingsplannen in acht behoren te worden genomen, maar dat deze geen concrete verplichtingen bevatten voor de beoordeling van individuele aanvragen om verlening van een omgevingsvergunning. In de Omgevingsverordening is het provinciaal belang nadrukkelijk beperkt door te bepalen dat deze instructies niet rechtstreeks doorwerken bij de afgifte van bouwvergunningen, aanlegvergunningen en ontheffingen. Nu niet gebleken is dat voor gedeputeerde staten een wettelijke taak is weggelegd voor wat betreft de verlening van een omgevingsvergunning als hier bedoeld, had de gemeente gedeputeerde staten dan ook niet ontvankelijk moeten achten in het door hen gemaakte bezwaar.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 14-10-2016

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2016:3970

Zaaknummer: AK_ZWO_16_1639

Wetsartikelen: 1:2 lid 1 en 2 Awb, 7:1 lid 1 Awb en 8:1 Awb

RECHTSPRAAK

GS Limburg/ontgrondingenvergunning

Ontgrondingenvergunning. Beoordeling indirecte hinder van vrachtverkeer.

De ontgroning is planologisch mogelijk gemaakt in een bestemmingsplan. Dit plan bevat geen regels over bijvoorbeeld de ontgrondingsdiepte, de wijze van ontgronden of de afvoer van de gewonnen specie. In zoverre biedt het bestemmingsplan geen bescherming tegen de hinder vanwege het vrachtverkeer. Er zijn geen andere, specifieke wettelijke bepalingen die in dit geval voorzien in bescherming van het bij de ontgroning betrokken belang van hinder vanwege het vrachtverkeer van en naar de ontgroning. Het college had daarom in het kader van het besluit over de ontgrondingsvergunning deze hinder in zijn belangenafweging moeten betrekken.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 30-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:3183

Zaaknummer: 201604681/1/R4

Wetsartikelen: 3 lid 2 Ontgrondingenwet

RECHTSPRAAK

Uptown Advertising/nadeelcompensatie

Schade kan meer dan één oorzaak hebben.

Casus

Uptown Advertising is eigenaar van een reclamemast, geplaatst langs Rijksweg A7. Uptown Advertising stelt schade te hebben geleden als gevolg van een geluidsschermbaan die na aanleg van een spitsstrook is geplaatst tussen de reclamemast en de A7. Het geluidsschermbaan met een lengte van 800 meter en een hoogte van 3 meter belemmert het zicht op de reclamemast. In geschil is of de minister het verzoek om vergoeding van schade terecht heeft afgewezen op de grond dat de gestelde schade alleen het gevolg is van gemeentelijke besluiten op grond waarvan het geluidsschermbaan is opgericht. Vraag is of de gestelde schade mede het gevolg is van feitelijk handelen in het kader van de uitoefening van een publiekrechtelijke taak door de minister.

De minister heeft het verzoek om nadeelcompensatie van 14 januari 2013 van Uptown Advertising doorgezonden aan de colleges van burgemeester en wethouders van Zaanstad en Wormerland. De doorzending is in overleg met de colleges gebeurd. De minister heeft zich hierbij op het standpunt gesteld dat de gestelde schade is te herleiden tot gemeentelijke besluitvorming. Het geluidsschermbaan ligt op het grondgebied deels van de gemeente Wijdewormer en deels op dat van de gemeente Zaanstad.

Uptown Advertising betoogt dat de rechtbank de strekking van de op 3 maart 2008 gesloten overeenkomst tussen de gemeente Zaanstad en Rijkswaterstaat heeft miskend. In die overeenkomst is niet alleen afgesproken dat Rijkswaterstaat langs de A7 een geluidsschermbaan plaatst. Ook blijkt dat Rijkswaterstaat aanvrager is van de bouwvergunning, eigenaar wordt van het geluidsschermbaan en zorgdraagt voor het beheer en onderhoud ervan. Rijkswaterstaat is als wegbeheerder ook verantwoordelijk voor het voorkomen van geluidhinder als gevolg van wegverkeer. Tot slot is volgens Uptown Advertising van belang dat de minister het geluidsschermbaan grotendeels heeft gefinancierd en ook belang had bij plaatsing van het geluidsschermbaan, omdat daarmee de noodzaak tot wijziging van het wegaanpassingsbesluit werd voorkomen.

Rechtsvraag

Is de schade het gevolg van de uitoefening door de minister van een publiekrechtelijke taak of bevoegdheid?

Uitspraak

In artikel 2, eerste lid, van de Beleidsregel nadeelcompensatie Infrastructuur en Milieu 2014 (hierna: de beleidsregel) is bepaald dat de minister degene die schade lijdt of zal lijden als gevolg van de rechtmatige uitoefening door of namens de minister van een aan het publiekrecht ontleende bevoegdheid of taak, op verzoek een vergoeding toekent, voor zover de schade redelijkerwijze niet of niet geheel te zijnen laste behoort te blijven en voor zover de vergoeding niet of niet voldoende anderszins is verzekerd.

Op grond van deze beleidsregel is het mogelijk dat de minister op verzoek een vergoeding toekent voor schade als gevolg van de rechtmatige uitoefening door of namens de minister van een aan het publiekrecht ontleende taak. Dat de gestelde schade mede is te herleiden tot de besluiten van de colleges van 19 april 2010, 4 augustus 2010 en 23 maart 2011, op grond waarvan de plaatsing van het geluidsschermbord mogelijk is gemaakt, neemt niet weg dat Uptown Advertising ook het handelen van de minister als schadeoorzaak heeft kunnen aanwijzen. De minister heeft zich ten onrechte op het standpunt gesteld dat de gestelde schade alleen het directe gevolg is van de gemeentelijke besluiten. Schade kan meer dan één oorzaak hebben. Dat de gemeentelijke besluiten hebben bijgedragen aan het ontstaan van de schade, sluit dus niet uit dat het handelen van de minister dit evenzeer heeft gedaan.

Instantie: Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Datum uitspraak: 16-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:3047

Zaaknummer: 201507411/1/A2